

θωσις αὐτοῦ διὰ τῆς διαιρέσεως τοῦ ἔτους εἰς 13 μῆ-
νας ἔχοντας ἀνὰ 28 ἡμέρας.

Πρὸς διόρθωσιν τῶν ἁλλείψεων καὶ ἀνωμαλιῶν
τοῦ Γρηγοριανοῦ, ἡ Ἑνωσις τῶν Ἀκαδημιῶν ὥρισε
διεθνή ἐπιτροπὴν, ἣτις συνήλθε κατὰ τὸν παρελθόντα
Μάϊον ἐν Ρώμῃ καὶ συνέταξε νέον ἡμερολόγιον δι'
ὅλον τὸν κόσμον.

Καὶ πολιτικῶς μὲν τὸ Ἡμερολόγιον εἰσήχθη εὐτυ-
χῶς ἤδη παρ' ἡμῖν. Δὲν ἀπομένουν ἤ οἱ Ἀλβανοί,
ὀπισθοδρομικοί. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἐπείγει καὶ ἡ
ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰσδοχὴ τοῦ Ἡμερολογίου
πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως. Αἱ κινηταὶ ἑορταὶ πρέπει
νὰ προσαρμοσθῶν πρὸς τὴν νέαν χρονολογίαν. Σύγ-
κλησις πρὸς τοῦτο τῆς Οἰκουμένης. Συνόδου, ὡς ὑπεστηρί-
χθη ἄλλοτε, δὲν ἀπαιτεῖται διότι δὲν πρόκειται περὶ
δογματικοῦ ζητήματος ἢ ἐκκλησιαστικοῦ κανόνος. Μο-
λονότι δὲ ἡ Ἑλλ. Ἐκκλησία εἶνε αὐτοκέφαλος, μὴ ἑξαρ-
τωμένη διοικητικῶς παρὰ τοῦ Οἰκουμένης Πατριαρχείου
ἀλλὰ μόνον πνευματικῶς, δύναται μόνη νὰ ρυθμίσῃ
τὰ τῆς διορθώσεως, ἐν τούτοις ὁρθὸν εἶνε ἀπὸ συμ-

φώνου μετὰ τῶν ἄλλων ὁρθοδόξων ἐκκλησιῶν, νὰ κα-
νονισθῇ ἡ μεταβολὴ τῶν ἑορτῶν. Τὰ ἄλλα Ὁρθόδοξα
Κράτη καὶ αὐτὰ πολιτικῶς μόνον ἐδέχθησαν τὸ Γρη-
γοριανὸν ἐκκλησιαστικῶς ἰσχύει τὸ Ἰουλιανόν.

Ἠγγέλθη ἤδη ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης
ὅστις ἄλλως τε διακρίνεται ὡς καινοτόμος, κείρας τὴν
κόμην ἄλλοτε καὶ περιβληθεὶς πολιτικὴν ἐνδυμασίαν,
προσεχώρησεν εἰς τὸ Γρηγοριανὸν πολιτικῶς καὶ αὐ-
τός, καὶ ὅτι σκέπτεται νὰ καλέσῃ ὅλας τὰς ὁρθοδό-
ξους ἐκκλησίας μετὰ τὸ Πάσχα νὰ ρυθμίσουν τὸ ἑορ-
τολόγιον. Πρέπει διὰ νὰ τηρηθῶν καὶ αἱ λαϊκαὶ πρὸς
ὠρισμένας χρονολογίας ἀντιλήψεις, νὰ ἀντιστοιχοῦν
αἱ ἑορταὶ πρὸς τὰς ἡμερομηνίας. Ἡ 25 Μαρτίου
λ.χ. πρὸς τὸν Εὐαγγελισμόν, ἡ Πρωτοχρονιά πρὸς τὴν
ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Βασιλείου, ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου
μὲ τὴν 23 Ἀπριλίου. Θὰ παραξενευθῇ ὁ λαὸς ἑορτά-
ζων πρῶτον τὴν Πρωτοχρονίαν καὶ κατόπιν τὰ Χρι-
στούγεννα, ἢ μὴ ἑορτάζων τὴν ἐπέτειον τῆς Ἑτανα-
στάσεως κατὰ τὴν 25 Μαρτίου.

Δ. Κ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Διωρίσθησαν μέλη τῆς Διαρκεῖς Καλλιτεχνικῆς
Ἐκθέσεως οἱ κ. κ. Μποκατσιάμπης, Βικῆτος, Παρ-
θένης, Ὁθωναῖος καὶ Ζευγώλης.

— Εἰς τὸν «Παρνασσόν» διωργάνωσεν ἔκθεσιν 68
ἔργων τοῦ ὁ ζωγράφος κ. Ἀγῆνωρ Ἀστεριάδης. Οἱ
πίνακές του ἀποτυπώνουν τὴν Ἑλλ. φύσιν καὶ ἰδίᾳ τὸ
Ἀττικὸν τοπίον, μὲ ζωηρὸν φῶς καὶ ἑκφρασιν.
Νεαρὸς τὴν ἡλικίαν, ἔχει εὐρὸν μέλλον.

— Ὁ ἐν Ρωσσίᾳ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διαμείνας ζωγρά-
φος κ. Χειμῶνας ἐξέθεσε, διὰ δευτέραν φορὰν, ἔργα
του πολλῆς καλλιτεχνικῆς ἀξίας. Τὰ πλεῖστα εἶνε
ἀπόψεις τῆς ὁρεινῆς Ἀγοριάνης, τῆς Ἀττικῆς, τοῦ
Πόρου. Τὸ «πρῶτὸ εἰς τὸν λιμένα», ἡ Κοιμωμένη καὶ
τὸ Μοναστήρι τοῦ Πόρου ἦσαν ἀπὸ τὰ καλλίτερα.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς «Στερεᾶς Ἑλλάδος» κ. Εὐ-
αγγελᾶτος συνέλεξε δι' ἐράνων 8,000 δρ. ὅπως ἀπαλ-
λοτριωθῇ καὶ περιφραχθῇ ἐν Μεσολογίῳ ὁ χώρος
ἐνθα ἔκειτο ὁ οἰκίσκος του κατὰ τὴν Ἑξοδὸν μαρτυ-
ρήσαντος Ἐπισκόπου Ρογῶν Ἰωσήφ καὶ ἀνεγερθῇ ἐπὶ
στήλης ἡ προτομή του, ἣν καὶ κατεσκευάσε ὁ γλύ-
πτῃς κ. Σῶχος.

— Νεαρὸς Κρής ζωγράφος, ὁ κ. Φειδίας ἔκαμεν
ἔκθεσιν τῶν ἔργων του ἐν Παρισίοις. Πλείστους πί-
νακὰς του ἠγόρασαν ἑρασιτέχναι καὶ συλλέκται, εἶχε
δὲ τὴν τιμὴν ν' ἀγορασθῇ ἐν ἑκ τῶν ἔργων του ὑπὸ
τοῦ Μουσείου τοῦ Λουξεμβούργου.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἡ θεατρικὴ παραγωγὴ πενιχροτάτη. Μετὰ τὴν

«Ἀπάχισιν τῶν Ἀθηνῶν», τὸ «Φιντανάκι», τὸ
«Κορίτσι τῆς γειτονιάς», ἐνεφανίσθη τὸ «Ἀλάνι»
ἀγνώστου ἕως τώρα συγγραφέως, τοῦ κ. Μαρκίδου
μὲ ἀγνωστον συνθέτην τὸν κ. Κουδούνην. Ἀναμένεται
ἡ «Ἀλάνισσα»!

— Εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον ἐδόθη διὰ πρώτην
φορὰν ἀπὸ Ἑλλ. σκηνῆς ἡ κωμῳδία τοῦ Μολιέρου
«Πανουργίης τοῦ Σκαπέν» κατὰ μετάφρασιν τοῦ Δ.
Βικέλα. Ἐπαίχθη πολὺ καλὰ μὲ πρωταγωνιστὴν τὸν
κ. Κοντογιάννην. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ θιάσου ἐπαίχθη διὰ
πρώτην ἐπίσης φορὰν ἡ «Ρουσάλκα» ἡ τὸ Φίλημα
τοῦ θανάτου, τοῦ Σουρὲ μὲ ὑπόκρουσιν βιολίου. Ἡ
ἡρωὶς ὑπενθυμίζει τὴν ζωὴν τῆς διασήμευ Γερμανί-
δος αἰοῖδου Ντέβριετ.

— Νέον ἔργον τοῦ Γερμανοῦ Λάουφς, τοῦ ὁποῖου τὰ
ἔργα παίζονται εἰς τὰ μεγαλειότερα θέατρα τοῦ Βερο-
λίνου, ἡ Κόρη τοῦ Τιμοθέου, φάρσα, ἐπαίχθη ἀπὸ τὸν
θίασον Κοτοπούλη.

— Ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Δραματικῆς σχολῆς
τοῦ Ἑλλ. Ὁδείου ἐγένοντο ἐβδομαδιαῖαι ἐπιδείξεις
11 μέχρι τοῦδε. Πρωταγωνιστεῖ ἡ δ. Μεταξά. Πολὺ
καλὰ ἐπαίχθη ἡ «Κόρη τοῦ Ἰερθᾶ» καὶ ἡ «Κουκου-
βάγια» τοῦ Δημητράκουτοῦλου, ἐκ δὲ τῶν κωμωδιῶν ἡ
κωμῳδία τοῦ Μπράκο «Ὁ κύριος, ἡ κυρία καὶ ὁ Κύ-
ριος» καὶ τὰ «Ζωῦφια τῆς νυκτός» τοῦ Ν. Χ. Δέον ἐν
τούτοις νὰ παρατηρηθῇ ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ εἶναι κα-
τάλληλα διὰ θέατρον, ἀλλ' ὅχι διὰ μαθητὰς σχολῆς καὶ
ἀκροατήριον οἶον ἐνός Ὁδείου. Ἡ τοῦλάχιστον νὰ
περικόπτονται μερικαὶ ἐλευθεριάζουσαι φράσεις.

— Τὸ Βασιλικὸν θέατρον τὸ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως
Γεωργίου Α'. κληροδοτηθὲν εἰς τὸν βασιλόπαιδα Νι-

κόλαον διὰ Ν.Δ. ἀπαλλοτριούται ἀναγκαστικῶς ἵνα χρησιμοποιηθῇ ὡς Ἑθνικὸν θέατρον.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ Αἴγυπτος μὲ τοὺς πολυτάλαντους ὁμογενεῖς Ἑλληνας ἐθεωρεῖτο καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι διὰ τοὺς περιοδεύοντας καλλιτέχνας μας ἡ γῆ τῆς Ἑπαγγελίας. Ἐφέτος μετέβησαν ἐκεῖ ἡ κ. Θ. Δρακοπούλου καθηγήτρια τῆς ἀπαγγελίας, ὁ κ. Σκίπης, ὁ κ. Χίλσπεργ, ἡ δ. Φιλίπιδου, ὁ κ. Νικολάου.

— Εἰς συναυλίαν (Festival) ἔργων τοῦ Σοῦμαν δοθεῖσαν εἰς Παρισίους ἔλαβε μέρος μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἡ κυρία Βέρα Γιαννακοπούλου, ἡ ὁποία ἐτραγούδησε τοὺς «Ἐρωτας τοῦ ποιητοῦ».

— Εἰς τὴν «Ἑταιρίαν τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν» ὁ ζωγράφος κ. Παντ. Ζωγράφος ἔκαμεν ἀνακοίνωσιν περὶ ὑλικῶν, ἐργαλείων καὶ τρόπων ζωγραφικῆς παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς ἀγιογράφοις. Ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει ὁ κ. Κουκουλὲς ὁμίλησε περὶ τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Εὐσταθίου ὡς λογογράφου, ὅστις εἶνε γνωστὸς διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς πολιορκίας τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Νορμαννῶν καὶ διὰ τὸ δεινὸν κατηγορητήριον τῶν μοναχῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐν ἄλλῃ συνεδρίᾳ ὁ κ. Γ. Σωτηρίου ὁμίλησε περὶ ἐπιγραφῶν καὶ χαραγμάτων τῆς μονῆς ὁσίου Λουκᾶ καὶ ὁ κ. Ευγκλείουλος περὶ τῶν οἰκιῶν τοῦ Μιστρά.

— Ὁ κ. Ρουσσέλ καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς σχολῆς ὁμίλησε περὶ τοῦ ποιητοῦ κ. Δροσίνη, τῆς ἐπιδράσεώς του καὶ περὶ τῶν δύο τελευταίων συλλογῶν του.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ Ἀθαν. Μπούτουρας, πρῶν διευθυντῆς τῆς Ἑθν. βιβλιοθήκης, δημοσιεύσας γλωσσολογικὰς κυρίως μελέτας.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ Ἡλίας Καπετανάκης, κωμωδιογράφος τοῦ ὁποίου αἱ θεατρικαὶ ἡθογραφίαι καὶ ἰδίως ὁ «Γενικὸς γραμματεὺς» ἐπαίχθησαν ἄλλοτε ἐπιτυχῶς. Ἐκτοτε εἶχεν ἀποσυρθῇ τοῦ θεάτρου, διορισθεὶς κατόπιν ὑπάλληλος νομαρχίας ἐν Κρήτῃ.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ ξένος δημοσιογράφος Τζάκ Χάρρις, ἀνταποκριτῆς Ἀγγλικῶν καὶ ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ὑποστηρίξας μετὰ φανατισμοῦ τὰ ἑλλ. δίκαια.

— Ἀπέθανεν ἐν Ζακύνθῳ ὁ ποιητῆς Ἀνδρέας Μαρτζώκης. Εἶχε γράψῃ τὸν ὀνομαστὸν καταστάνα «Γούμενον τῆς Ἀναφωνήτρας», ἐφάμιλλον τοῦ «Ὀρχου» τοῦ Μαρκοῦ. Συνειργάσθη εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ περιοδικὰ τῆς Ζακύνθου. Διεκρίνετο διὰ τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς καὶ τὴν μετριοφροσύνην του, ἥτο δὲ πρεσβύτερος ἀδελφὸς τοῦ ἀλησμόνητου ποιητοῦ Στεφάνου Μαρτζώκη.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀποθανὼν χημικὸς Λεόντιος Οἰκονομίδης ἀφῆκεν 1,000,000 δρ. εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἵνα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ ἀπονέμεται βρα-

βεῖον ὅμοιον τοῦ Νόμπελ καὶ 1,000,000 δι' ὑποτροφίας σπουδαστῶν τῆς χημείας.

— Ἡ κ. Σπεράντσα Καλογεροπούλου ἔδωκε συναυλίαν ἐν Παρισίοις ὑπὲρ τῶν προσφύγων τῆς Μ. Ἀσίας.

— Ὁ ἐν Ἀμερικῇ ἐπὶ 37 ἔτη παίζων εἰς Ἀμερικανικὰ θέατρα Ἕλλην ἡθοποιὸς κ. Χαρίλαος Σιμωνίδης, ἐκ Βερροίας καταγόμενος, ἐπεδόθη ἤδη εἰς τὸν κινηματογράφον ὡς πρωταγωνιστής. Εἶνε γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Harry Symon, ὁμοιάζει δὲ καταπληκτικὰ μὲ τὸν Πρόεδρον Λίνκολν.

— Ἡ κ. Σαμπανιέβα ἀρχίζει προσεχῶς παραστάσεις εἰς τὴν Metropolitan Opera τῆς Ν. Ὑόρκης. Θὰ ἐμφανισθῇ εἰς 9 ἔργα. Κατόπιν θὰ μεταβῇ εἰς Φιλαδέλφειαν.

ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ Λέων Bonnat, οὗ τὸν θάνατον ἀνηγγείλαμεν, ὑπῆρξεν ὁ μεγαλύτερος προσωπογράφος τῆς Γαλλίας. Ἐγεννήθη ἐν Bayonne τῇ 20 Ἰουνίου 1833. Διετέλεσε μαθητὴς τοῦ F. de Madrago καὶ τοῦ L. Cogniet. Τῷ 1857 ἔλαβε τὸ 2ον βραβεῖον Ρώμης, τῇ 1867 εἰς τὴν παγκόσμιον ἐκθεσὶν ἔλαβε δευτέρον μετάλλιον, μετάλλιον τιμῆς τῷ 1868. Τῷ 1881 ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Τῷ 1888 διωρίσθη καθηγητῆς τῆς Καλλ. σχολῆς. Διετέλεσε Πρόεδρος τῶν Γάλλων Καλλιτεχνῶν. Κυριώτερα ἔργα του εἶναι ὁ Καλὸς Σαμαρείτης, ὁ Θάνατος τοῦ Ἀβελ, τὸ μαρτύριον τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου, ἡ Ἀντιγόνη ὁδηγοῦσα τὸν Οἰδίποδα, ἡ Φελλάχα μὲ τὸ παιδί της, ἡ Νεότης τοῦ Σαμψῶνος, Τοῦρκος κουρεὺς, Προσωπογραφίαι τοῦ Θιέρσου, τοῦ Γρεβύ, τοῦ Παστέρ, τοῦ Καρνῶ, τοῦ Δουμᾶ καὶ ἄλλων.

— Ὁ πολὺς ἀρχηγὸς τῆς σχολῆς τῆς σχετικότητος Ἀἰνσταϊν θριαμβεύει ἐν Ἰαπωνίᾳ ὅπου μετέβη. Ἀλλ' ὁ ὁρὸς «σχετικότης» εἰς τὴν Ἰαπωνικὴν γλῶσσαν σημαίνει σκανδαλώδη μεταξὺ τῶν δύο φύλων σχέσιν καὶ οἱ Ἰάπωνες ἀσχολοῦνται νὰ εὗρουν ἄλλην λέξιν.

— Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου ἡ Κινηματογραφικὴ Ἐνωσις δίδει μαθήματα περὶ τῆς κινηματογραφικῆς τέχνης.

— Ὁ Παῦλος καὶ Βιργινία τὸ πασίγνωστον μυθιστόρημα τοῦ Σαὶν Πιέρ ἐδραματοποιήθη ὑπὸ τῶν Γάλλων Νεπολὺ καὶ Γκορὼ παιχθέν δὲ εἰς τὸ θέατρον τῆς Σάρρας Βερνάρ ἔσχε μεγάλην ἐπιτυχίαν.

— Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἐδόχθη τὸν νέον Ἀκαδημαϊκὸν Ντε Νολάκ, διαδεχθέντα τὸν Μπουτροῦ. Ὁ κ. Ντοναὶ ἀπήντησεν εἰς τὸν λόγον του.

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Ἡ δευτέρα συναυλία τοῦ Ὀδείου Ἀθηνῶν, ἥτις ἐτιμήθη διὰ τῆς πρώτης κοσμικῆς ἐμφανίσεως τοῦ Βασιλικοῦ ζεύγους, ἦτο πλέον ἐνδιαφέρουσα καὶ ἀνωτέρα τῆς πρώτης ὑπὸ ἐποψὴν προγράμματος καὶ ἐκτελέσεως. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν ἡ ἐμφάνισις ὡς διευθυντοῦ τῆς ὀρχήστρας τοῦ ἐκ Κηφύλλας ἀφικθέντος

Ρώσσου κ. Μπούντινκωφ διευθυντοῦ τοῦ ἐκεῖ Ὁδείου, ἡ ἐκτέλεσις διὰ πρῶτην φορὰν ἐν Ἀθήναις τοῦ μεγαλειώδους «Ποιήματος τῆς Ἐκστάσεως» τοῦ Σκριάμπιν καὶ ἡ ἀριστοτεχνικὴ σύμπραξις τοῦ κ. Φρήμαν. Τὸ πρόγραμμα ἀπετέλουν τρία ἐκλεκτὰ καὶ ἀνταξία ἀλλήλων ἔργα: Ἡ θαυμασία «Παθητικὴ συμφωνία» τοῦ Τσαϊκόφσκη, τὸ Κονσέρτο εἰς μι ὕψους τοῦ Λίστ καὶ τὸ Ποίημα τῆν Ἐκστάσεως τοῦ Σκριάμπιν, ὅστις ἀπέθανεν ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῆς μεγαλειότητος δράσεως τῇ 1915, ἔγραψε δὲ 100 ἔργα δημιουργικά, δι' ὧν ἐθεμελίωσε νέαν σχολὴν. Τὰ ἔργα του διακρίνονται διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν συνδυασμῶν καὶ τὸν χρωματισμόν, τὴν νεωτερίζουσαν πολυφωνίαν. Τὸ «Ποίημα τῆς Ἐκστάσεως» θεωρεῖται ὡς τὸ ἀριστούργημά του.

Ὁ ἴδιος εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἔγραψεν ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε ὑψηλότερον ἀπ' αὐτὸς ἔγραψε. Βέβαια εἶνε ὑπερβολικὴ ἡ αὐτοπεποίθησις του. Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅμως ὅτι εἶνε μεστὸν ζωηρᾶς φαντασίας, δυνάμεως, πρωτοτυπίας, ἐκπλησσοῦσης ἐνορχηστρώσεως, παρὰ τὸν τίτλον του Βαγνερίζον εἰς θόρυβον, ἀπὸ τὸν ὅποιον ὅμως δὲν λείπει ἡ ἁρμονία. Ἡ διευθυνσις τοῦ κ. Μπούντινκωφ, ἰδίως εἰς τὴν σύνθεσιν αὐτήν, ἦν ὡς Ρώσος διησθάνετο βαθέως, ὑπῆρξεν ἄμεμπτος.

— Αἱ Λαϊκαὶ συναυλίαι ἐξακολουθοῦν συγκεντροῦσαι καθ' ἑβδομάδα πλῆθος κόσμου Τῶν προγράμματος ἡ μουσικὴ προσιτὴ εἰς κάθε φιλόμουσον, εὐχάριστος, ποικιλομένη ἀπὸ Ἑλληνικὰς συνθέσεις ἢ ἄσματα, καὶ μὲ ἐκλεκτὰ sola. Ἰδιαιτέρας μνείας εἶνε ἄξιον τὸ πρόγραμμα τῆς 7ης συναυλίας, μὲ τὰς «Γραφικὰς σκηναί» τοῦ Μασσενέ, τὴν «Πατρίδα» τοῦ Μπιζέ καὶ τὸ «Τραϊκὸν Ἐμβατήριον» τοῦ Μπέρλιωζ. Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἀνδρικής χωρωδίας καὶ τῆς Γυναικείας, ἰδίως τῆς πρῆτης, ἐχαιρετιστὴ ἐνθουσιωδῶς. Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν συνθέσεων ἤρσαν πολὺ τὰ «Χριστούγεννα» τοῦ κ. Καλομοίρη, τὸ Preludio τῆς Ἀγ. Βαρβάρας τοῦ κ. Βάρβογλη καὶ ἐκ τῶν ἀσμάτων, τὸ τῆς κ. Φωκᾶ καὶ τῆς κ. Τριάντη. Θαυμάσια ἐξετελέσθησαν καὶ τρεῖς σύντομοι συνθέσεις, μία reverie τοῦ Σοῦμαν, ἐν Minuetto τοῦ Boccerini καὶ ἐν σκέρτσῳ τοῦ Μένδελσον, μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην λεπτότητα καὶ χάριν.

— Συνθέτης ἄξιος πολλῆς προσοχῆς ἀπεδείχθη ὁ κ. Ἀλ. Ἀλβέρτης κατὰ τὴν δοθεῖσαν συναυλίαν τῶν ἔργων του, πρῶτην φορὰν παιζομένων δημοσίᾳ. Εἶνε δὲ αὐτὰ δύο σονάτες, μία διὰ βιολοντσέλλο καὶ πιάνο καὶ ἄλλη διὰ βιολί καὶ πιάνο καὶ μία σειρά ἐπτὰ ἀσμάτων ὑπὸ τὸν τίτλον «Πνοῆς» ἐπὶ στίχων τοῦ κ. Βαρλέντη. Τὸ δεύτερον μέρος ἤρσε περισσότερον τὸ πρῶτον ἡδικίη ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν. Ὁ ἴδιος ἔπαιξε τὴν Σονάταν μὲ πολλὴν λεπτότητα καὶ ἡ δ. Καργίου ἐτραγοῦδισε μὲ αἴσθημα.

— Ἡ ἐκ Ρώμης ἐπανελθοῦσα δεσποινὶς Ἰσμήνη Κορωναίου ἔδωσε συναυλίαν καθ' ἣν ἐπέδειξε φωνὴν καλῶς γυμνασμένην καὶ τέχνην ἀρκετὴν. Καίτοι ἐσπούδασεν ἐν Ἰταλίᾳ, ἀκολουθεῖ τὴν Γαλλικὴν σχολὴν τοῦ ἄσματος.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 65 ἐτῶν ὁ διευθυντὴς τοῦ Κεντρικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Βαλέριος Στάης. Σουδάσας ἐν Γερμανίᾳ, διωρίσθη ἐπανελθὼν ἔφορος ἀρχαιοτήτων, ἐνεργήσας ἐπιτυχῶς ἀνασκαφὰς εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀττικῆς, εἰς Θορικόν, Ραιμονῶντα, Μαραθῶνα, Σούνιον. Ἐξέδωκε Γαλλιστὶ τὸν Κατάλογον τῶν γλυπτῶν καὶ Μηκυναϊκῶν συλλογῶν. Ἦτο σύμβουλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

— Διωρίσθη τμηματάρχης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὁ ἔφορος ἀρχαιοτήτων Μεσολογγίου κ. Κ. Ρωμαῖος.

— Ἀνυπολογίστου ἀξίας καὶ μοναδικῆς λαμπρότητος θησαυροὶ ἀνεκαλύφθησαν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς αἱ διενεργήσαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν ἀρχαίων Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου πλησίον τοῦ Λούξορ οἱ Ἄγγλοι ἀρχαιολόγοι Καρναβάν καὶ Κάρτερ. Ἀνεκάλυψαν τὸ Μανσωλεῖον τοῦ Φαραῶ Τουτανχάμεν. Εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ τάφου εὐρέθησαν δύο βασιλικά ἀγάλματα ἐκ ξύλου σκληροῦ ἔγχρωμα, μετακομισθέντα ἐκεῖ κατὰ τὴν κηδείαν. Ὁ τάφος ἦτο ἀσύλητος. Ὁ θρόνος ὅστις εὐρέθη ἐκρίθη ὡς ἐν ἀπὸ τὸ θαύματα τοῦ κόσμου, διὰ τὴν ὠραιότητα τοῦ σχεδίου καὶ λεπτότητα τῆς ἐργασίας, καίτοι κατασκευασθεὶς πρὸ 3,500 ἐτῶν. Θαυμάσιον ἐπίσης ἐν κέντρῳ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρέθη ἡ ἐσθὴς τῆς Βασιλίσσης ἀπὸ δίκτυ μὲ μαργαριτάρια διαφανῆ. Εὐρέθη ἐπίσης ἡ μούμια περιγχεπίσσης ἀποθανούσης πρὸ 4,000 ἐτῶν. Ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς εἶνε ὁραταὶ συμβολικαὶ παραστάσεις. Τὰ μαλλιά τῆς καὶ οἱ ὀδόντες εἶνε ἄθικτα. Ὁ τάφος τοῦ Φαραῶ περιεῖχε πολὺτιμα ἀντικείμενα. Ἐπίσης εὐρέθησαν κλίνοι, ἄρματα, χρηματοκιβώτια, ἐνδύματα, ἀνθοδοχεῖα μετ' ἀνθέων. Εὐρέθη καὶ ἡ διαθήκη τοῦ Τουτανχάμεν. Ἐνεκα τοῦ θερμοῦ καιροῦ διεκόπησαν αἱ ἀνασκαφαί, ἵνα ἐπαναληφθοῦν τὸ φθινόπωρον.

— Ὁ ἔφορος τοῦ ἐν Βιέννῃ Μουσείου τῆς Ἱστορίας τῆς Τέχνης Αἰχλερ ἀνεκάλυψεν εἰς τὴν ἐκεῖ συλλογὴν τῶν δουκῶν τοῦ Ἑστε ἐν τμήμα τῆς μετόπης τοῦ Παρθενῶνος. Τὰ ὑπὸ τοῦ Μοροζίνη μεταφερθέντα ἐκ τοῦ Παρθενῶνος τῇ 1687 εἰς Βενετίαν τεμάχια τῆς μετόπης, αἵτινα ἡ ὀβὶς του εἶχε καταρρίψῃ, περιῆλθον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Ὁμπίτσι καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν ἐν Βενετίᾳ ἐπίσης οἰκογένειαν Ἑστε, ἥτις βραδύτερον ἐγκτεστάθη εἰς Βιέννην. Τὸ ἐν λόγῳ τμήμα ἔχει πλάτος καὶ μήκος ἡμίσεως μέτρου καὶ σώζεται θαυμάσια. Παριστᾷ ἐφηβὸν ἐκ τῆς πομπῆς τῶν Παναθηναίων, προσπαθοῦντα νὰ κρατήσῃ τὸν ἵππον του. Τὸ τεμάχιον ἦτο γνωστόν, ἀλλ' ἐθεωρεῖτο ὡς μέρος ἐπιτυμβίας πλακός.

— Ὁ Σουηδὸς διάδοχος ὅστις εἶνε δεινὸς ἀρχαιολόγος ἐνεργῶν ἀνασκαφὰς παρὰ τὰ ἐρείπια τῆς ἐκ σεισμῶν καταστραφείσης πρὸ τρισχιλίων ἐτῶν παρὰ τὸ Ἄργος πόλεως Ἀσίνης, ἀνεῦρε λίθινον τάφον περιέχοντα 6 σκελετοὺς καὶ περὶ τὰ 100 δοχεῖα κεικομένην διὰ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου Μηκυναϊκῆς ἐποχῆς (1,400 π. Χ.).